

Lubomír Stanček

Všetci sme bratia a sestry

(Mt 18,15-20)

Bratia a sestry! Zamysleli ste sa niekedy nad tým, prečo vás nazývame bratmi a sestrami? Veď bratom voláme svojho pokrvného brata a sestrou svoju pokrvnú sestru. Mnohí poviete, že celé desaťročia sa to hovorí a vôbec sme sa nezamysleli nad významom tohto oslovenia. Ale toto oslovenie, ktoré je rodinné, chce Ježiš zrealizovať aj tu, v tomto cirkevnom spoločenstve, aby ho mohol on sám viesť k sebe do svojho kráľovstva, aby mohol prostredníctvom bratov a sestier napomínať svoj ľud; aby som ja mohol napomenúť vás, ale nie ako cudzích, ale ako svojich v rodine a aby ste aj vy napomenuli svojich i mňa ako v rodine.

Ježiš dáva k tomu napomínaniu svojej cirkevnej rodiny aj určité smernice. „Keď sa tvoj brat prehreší proti tebe, choď a napomeň ho medzi štyrmi očami.“

Ježiš toto napomenutie sčasti prebral z Knihy Exodus, kde sa píše: „Nenos nenávisť vo svojom srdci voči svojmu bratovi! Úprimne napomeň svojho blížneho, aby si preň neuvallil vinu na seba... Miluj svojho blížneho ako seba samého!“ Teda nechaj čas, aby vznikol medzi vami bratský vzťah a potom ho napomeň v tom, že chceš svojmu bratovi pomôcť z jeho biedy. Ak ste už bratmi a nie ste si cudzí, ty ho napomenieš a on ťa neposlúchne, zavolaj si svedka, ale nie niekoho cudzieho, ale toho, ktorý je mu tiež bratom a on je bratom jemu, aby ste mu nie dohovárali, ale aby ste mu pomohli. Ak neposlúchne, povedz to cirkevnej obci a berte ho ako pohana a mýtnika, ale nie preto, aby ste ho zničili, ale aby ste mu ako cirkevná obec podali pomocnú ruku. Ak to nepomôže, Ježiš ďalej hovorí: „Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyseľne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach.“ Tým ti chce ukázať silu modlitby. Keď ani to nepomôže, modli sa

za svojho blížneho, ktorý ti je bratom.

A ako to je medzi nami? Ruku na srdce: Nazývame sa tu bratmi a sestrami, ale škoda, že možno iba tu; inak sa takmer nepoznáme, lebo sa bojíme jeden druhého, aby nám nikto nič nevyčítal. Ak sa prípadne poznáme a vieme o svojich chybách, tak sa dobre poohovárime, lebo podať pomocnú ruku je dosť ťažké. Možno mi dáte za pravdu, že najlepší spôsob, ako sa vyhnúť nepríjemnostiam, je nestarať sa do nikoho, nech nám každý radšej dá pokoj a my tiež budeme radšej mať s každým pokoj. Je to predsa výhodnejšie. Beriem si však svojho brata na zodpovednosť pred Bohom? Prvé čítanie z Knihy proroka Ezechiela jasne hovorí: „Ak bezbožný zomrie a ty mu nebudeš dohovárať, akoby sa odvrátil od svojej cesty, on zomrie pre svoju nepravosť, ale teba budem brať na zodpovednosť za jeho krv.“ Veru, ťažké je dohovárať cudziemu. Oveľa ľahšie je to u brata, ktorého mám rád a on vie, že to myslím s ním dobre.

Raz do jednej farnosti prišiel list od istej panej, ktorá v ňom prosila o modlitbu za manžela, aby sa obrátil. V tej farnosti býva každý štvrtok adorácia pred vystavenou Oltárnou sviatosťou. Tamojší kňaz vyzval veriacich, aby sa spoločne modlili za obrátenie toho pána. Onedlho prišiel list od tej panej, ktorá ďakovala za spoločnú modlitbu, lebo jej sa rozhodol prijať sviatosť zmierenia po 28 rokoch. Vidíte, bratia a sestry, že nie hromy a blesky, ale modlitba spoločenstva pomohla tej panej, ktorá svojho manžela neohovárala, ktorému nenadávala, ale ktorého milovala a ktorému chcela pomôcť, že dokázala napísať.

Dáte mi za pravdu, že zničiť niekoho je ľahké, ale pomôcť niekomu z jeho biedy je ťažké, ale spoločnou modlitbou to ako bratia a sestry môžeme dosiahnuť. Amen.

*Svätá Matka, Krista rany,
ktorými bol doráňaný,
hlboko mi v srdce vtláč.*

*Na bolestiach Syna tvojho
za mňa z lásky trpiaceho
nech mám podiel, v srdci plač.*

*Daj, nech s tebou plačiem, kvílím
a nech s Kristom spolucítim,
kým len tu ja budem žiť.*

*Pod krížom stáť s tebou túžim,
k tebe v žiali sa pridružím
a chcem s tebou žalostiť.*

*Panna panien prevznešená,
aj pre mňa si zúbožená,
preto s tebou nariekam.*

*Daj, nech Kristovu smrť nosím
a na kríži účasť prosím,
rany jeho uctievam.*

*Raň ma bôľmi Krista Pána,
svätým krížom opoj aj mňa
i krvou Nevinného.*

*A pred večným ohňom chráň ma,
pomáhaj mi, svätá Panna,
v deň súdu posledného.*

*Nech je mi kríž útočišťom,
Kristova smrť – život s Kristom;
vyprosuj mi milosti.*

*A keď moje telo skoná,
daj, nech moja duša spozná
život rajskej radosti. Amen.*

Ž 51, 8.12.19: *Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom. Bože, stvor vo mne srdce čisté. Bože, ty nepohrdaš srdcom skrúšeným a poníženým.*

Svätý Bože, modlím sa slovami tohto žalmu a cítim, ako mi je vlastný. Je to modlitba človeka, ktorý vyznáva svoj hriech. No ešte viac modlitba človeka, ktorý koná pokánie a u teba hľadá radosť, odpustenie, čisto milujúce srdce, ktoré si v sebe nevie utvoriť sám.

Modlím sa tento žalm ako ten, kto vyznáva a uznáva v tebe Pána svojho života, Tvorcu všetkého, čo je vo mne dobré, čisté a sväté.

Modlitbou vyznávam, že dôverný vzťah s tebou zaručuje môj skutočný život, veď ty máš slová večného života.

Pane, aj svoj hriech môžem správne vnímať iba vo vzťahu k tebe - *veď proti tebe samému som sa prehrešil a urobil som, čo je v твоjich očiach zlé.*

Môj Bože, preto ťa chcem mať stále pred očami, tešiť sa láskou, ktorou ma miluješ, a nosiť si v srdci bázeň pred tebou, ktorá je počiatkom pravej múdrosti života.

Svätý Bože, ty nechceš smrť hriešnika, ale chceš, aby sa obrátil a žil.

Ty vieš, ako ma hriech domotáva v mojom zmýšľaní, ako zmazáva pravý zmysel pre pravdivosť a čistotu lásky, ako prevracia hodnoty a vystavuje ma na posmech nielen vlastným výčitkám, ale na posmech všetkému, čo je opravdivo ľudské, pravdivé, krásne a správne.

Ty chceš, aby som ako hriešik prichádzal k tebe s úprimným srdcom, lebo iba v takom máš zaľúbenie.

Ty nehľadáš na môj hriech, ale na moje srdce.

Ty ma učíš, že v mojom srdci sa rodí hriech a v mojom srdci ho chceš aj odstrániť.

Úprimné srdce uznáva a vyznáva svoj hriech: *Otče, zhrešil som proti tebe.*

Úprimné srdce sa nevyhovára, neospravedľňuje.

Úprimné srdce dôveruje. Vie, že ty lepšie rozumieš hriechu, a vie, že iba pravda tvojej lásky robí moje srdce slobodným.

Pravdou má byť teda moje úprimné vyznanie hriechu a tvoja milosrdná láska. V hriechu mám prichádzať k tebe so srdcom skrúšeným a poníženým. V takom srdci máš záľubu, takým srdcom nepohrdaš, neodmietaš ho, ale uzdravuješ.

Dobrý Bože, pokorne a ponížene kľakám pred teba a prosím: stvor vo mne srdce čisté, lebo také si neviem utvoriť sám, a iba takým budem schopný ťa vidieť a milovať. Prosím, stvor vo mne srdce čisto milujúce, lebo iba ono ma robí opravdivo ľudským a твоjím, naozaj šťastným a radostným, iba v takom srdci máš záľubu.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Slávnosť Sedembolestnej Panny Márie:

V piatok 15. septembra slávime sviatok Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska. Sv. omša bude o 18:30 hod.

Púť do Šaštína:

Pozývam na púť do Šaštína.

Odchod autobusu z námestia vo Vištku: 8:15

V tichu prebývajú radosti života, o ktoré sme pre ustavičný zhon prišli. Z ticha vyrastajú tie drobné pozornosti, ktoré vyžadujú omnoho menej času, ako sa domnievame: dobré slovo, priateľská tvár, vďačný bozk, chápané načúvanie, prekvapivý telefonát, vlastnoručne vyrobený darček, veselý list.

Vymaž zo svojho života ono smrtiace „Nemám čas“. Prestaň s tým vražedným tempom. Daj si načas, aby si bol pre svojich blížnych dobrým človekom.

*Človek potrebuje ticho, no pokrok mu daroval hluč,
Človek potrebuje dobrotu,
ale pokrok priniesol konkurenciu.
Človek potrebuje Boha,
pokrok mu však dal peniaze.*

Adalbert L. Balling „Mám ťa rád“

Sväté omše v 23.týždni cezročného obdobia - (A)

11.IX. pondelok

09:00 kňazská rekolekcia - sv. omša vo Svätom Jure - u piaristov

12.IX. utorok

18:00 Za † Štefana Cetla (1. výročie od smrti)

13.IX. streda

18:00 Svätá omša v Štefanovej

14.IX. štvrtok

18:00 Za † Jozefa Kordoša

15.IX. piatok Sedembolestná Panna Mária - Slávnosť

18:30 Za † Ľubicu Duračkovú a starých rodičov

16.IX. sobota

08:00 Za † Janku Bakovú, rodičov a brata

Upratovanie kostola č.d. 254-284

17.IX. 24. Nedel'a cezročného obdobia - (A)

08:00 Za † Antona Ďuráka

Lektori: Jurčovičová M., Blahová M.

11:00 Za farníkov

Lektori: Polakovičová J., Polakovič P.

14:00 Posvätný ruženec a litánie

Liturgický kalendár

11.IX. pondelok Sv. Protus a Hyacint, mučeníci

12.IX. utorok Najsvätejšie meno Panny Márie -Esp

13.IX. streda Sv. Ján Zlatoústý, biskup a učiteľ Cirkvi - Sp

14.IX. štvrtok Povýšenie Svätého Kríža - Sviatok

15.IX. piatok Sedembolestná Panna Mária - Patrónka Slovenska Slávnosť

16.IX. sobota Sv. Kornel, pápež a Cyprián, biskup, mučeníci --Sp

PO CESTE MÚDROSTI

Počiatok múdrosti je bázeň pred Pánom, pred veriacich bola stvorená spolu s nimi už v materskom lone; spolu chodí s vyvolenými ženami a možno ju poznať pri verných a spravodlivých. Bázeň pred Bohom je nábožná veda. Zbožnosť ochraňuje a robí srdce spravodlivým, udeľuje slasť a radosť.

(Sir 1, 16-18)

V knihách človek Boha hľadá, v modlitbe ho nachádza.

(Svätý páter Pio)

Ak chce človek niečo dosiahnuť, mal by poznať cestu, ktorá vedie k dosiahnutiu cieľa. Ak chce človek dosiahnuť múdrosť, tiež by mal poznať cestu, ktorá k jej dosiahnutiu vedie. Ponajprv môže múdrosť získať ten, kto ju úprimne hľadá. Kto ju nehľadá, ťažko ju dosiahne.

Raz som počul veľmi poučný príbeh o troch bratoch a krásnej Sapientii (Múdrosti). Sapientia žila na púšti. Bola veľmi múdra a krásna, preto ju každý z bratov chcel za ženu. Tak sa rozhodla, že ich podrobí skúške a povedala: „Ten z vás, ktorý mi tu, na púšti, postaví pekný dom, stane sa mojím ženichom.“ A tak najstarší syn začal so stavbou domu priamo na púšti. Bol však hlúpy a lenivý. Preto len pozháňal nejaké drevo, povrazy a plachtu. Drevo pozväzoval dokopy a plachtu položil na vrch. A dom bol hotový. Pravda, nebol to skutočný dom, ale len taký „akoby dom“. Zrazu sa strhla púštna búrka a všetko rozmetala. A najstarší syn zahynul vo svojom „akože dome“. Stredný syn si povedal, že on bude kopať, aby položil základy. Bol už múdrejší. A tak aj urobil - začal kopať. Nechcelo sa mu však piesok odvážať preč. Len ho stále vyhadzoval a vyhadzoval, až boli okolo neho veľké haldy piesku a on stál vo veľkej jame. V jedenej chvíli sa však piesok začal sypať a aj tento syn zahynul pod pieskom, ktorý sám nahádzal. Najmladší syn bol však iný, ako spomínaní dvaja starší. Bol pokorný, poctivý a usilovný. Začal kopať a čo vykopal vyvážal ďaleko preč. Kopal a vyvážal, kopal a vyvážal, kopal a vyvážal... A robil to naozaj dlho. Už sa mu zničil aj posledný fúrik a posledná lopata, takže len rukami hrabal piesok a odnášal ho preč. Ruky mal celé od krvi. Pracoval z posledných síl, lebo Sapientiu veľmi miloval. A vtedy sa stalo niečo, čo nikto nečakal. Z jamy, ktorú tak poctivo a dlho hĺbil vytryskla voda. Vtedy múdra Sapientia povedala:

„Áno, teba si vezmem za muža, lebo ty si bol poctivý a usilovný a našiel si poklad nad všetky poklady - vodu - takže tu teraz nebude stáť len jeden dom, ale celé mesto.“

V snahe o múdrosť treba teda byť veľmi poctivý a usilovný. To nejde len tak, samo od seba. Platí tu: kto hľadá, nájde. Najistejšou cestou k múdrosti je modlitba a poslušnosť. Ved' v modlitbe hľadáme, klopecme, voláme,

prosíme a poslušnosťou sa učíme. Ťažko dosiahne múdrosť človek, ktorý je pyšný a neposlušný, ktorý sa nemodlí a nepočúva Boží hlas. Skúsenosť nám skôr vraví, že kto nechce poslúchať, nikdy sa nič nenaučí a zostane hlúpym navždy.

Pane, daj, aby som nebol ani povrchný a ľahostajný, ani lenivý, lebo takáto široká cesta k pravej múdrosti rozhodne nevedie. Daj naopak, aby som bol usilovný, pokorný a poslušný, lebo to je najlepšia cesta k múdrosti. Daj mi srdce jednoduché, skromné, chápavé a poslušné, aby som hľadal Tvoju vôľu a rástol v múdrosti.

Marián Sivoň „Moderný svätý“

Dobří a zlí l'udia

O sebe si nič nemysliet a o druhých vždy dobre zmyšľat a vysoko si ich vážiť, to je veľká múdrosť a dokonalosť.

Tomáš Kempenský

Boh Krišna chcel vyskúšať múdrosť svojich kráľov. Zavolať si kráľa Duryodanu, ktorý bol známy svojou krutosťou, náruživosťou a hrabivosťou, a povedal mu: „Vydaj sa na cestu a nájdi naozaj dobrého človeka. Keď ho nájdeš, prived' mi ho.“

Duryodana sľúbil, že tak urobí, a vybral sa na cestu. Po rokoch putovania sa vrátil ku Krišnovi a povedal: „Prešiel som celý svet a všade som hľadal dobrého človeka, ale nikde som takého nenašiel. Všetci ľudia sú krutí, náruživí, chamtiví a zlí.“

Potom si boh Krišna zavolať kráľa Damaráju, ktorý bol povestný svojou dobrotou a nezištnosťou, a prikázal mu: „Vyber sa na cestu a nájdi mi naozaj zlého a krutého človeka. Keď ho nájdeš, prived' mi ho.“

Aj Damarája sa vybral na cestu. Aj on bol celé roky preč. Nakoniec sa vrátil ku Krišnovi a povedal mu:

„Nenašiel som, čo som mal hľadať. Sú síce ľudia, čo robia chyby, možno preto, lebo sa s nimi zle zaobchádza, pretože ich utláčajú alebo zvedú, ale nenašiel som naozaj zlého človeka. V podstate sú všetci ľudia dobrí.“

Čím je človek rozumnejší a lepší, tým viac dobra objavuje v ľuďoch.

Blaise Pascal

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

V nebi nájdeš aj prostitútky, vrahov a zlodejov

Predstav si, že; si na púšti. Si smädný a zomieraš od smädu. Plazíš sa od bolesti po zemi a zrazu ho zbadáš - kalich. Zlatý kalich s diamantom, nádherné dielo. Doplazíš sa k nemu, chceš sa napiť a zistíš, že je prázdny. Načo ti je nádherný kalich na púšti? Môžeš ho odhodiť a zomrieť.

Kalich má zmysel vtedy, ak je naplnený životodarnou tekutinou. Čo je tou tekutinou? Čnosti vytvárajú tvoj kalich a náplňou je láska. Láska je tou tekutinou, bez nej je kalich zbytočný a zomrieš na púšti života. A Boh je láska.

Pýtaš sa, kde je tam pokora? Pokora je dno kalicha. Čím hlbšie máš dno, tým viac lásky naberieš. Čím plytšie je dno, tým viac lásky vytláčaš von. Ak prederavíš dno, ktorým je pokora, láska vytečie a kalich môžeš vyhodiť. A tvoj život nemá zmysel.

Svätý František z Asisi povedal, že múdrosť bez lásky je hrozná. Ľudia potom vymýšľajú tanky a granáty proti druhým - sú múdri, ale bez lásky.

Náboženstvo bez lásky je fanatické. Láska dáva zmysel všetkému.

Predstavte si, že by ste mohli pochodiť krížom-krážom celé nebo, zistili by ste jednu prekvapivú vec. Nie je tam ani jeden hriech, lebo do neba nič nečisté nevojde. Sú tam však ľudia, ktorí popáchali všetky tieto hriechy, ale pred smrťou ich v pokore oľutovali. Sú tam vrahovia, zlodeji, ktorí ľutovali. Sú tam prostitútky, ktoré nežili dobre, ale oľutovali.

Iba ľudia s jediným hriechom tam nie sú - s hnusnou, prašivou pýchou. Hore nenájdeš pyšného človeka. Všetky ostatné vzorky tam máš, celé spektrum, všetky farby.

Predstav si, že sa môžeš pozrieť dolu. Sú tam ľudia, ktorí chodili každý deň na sväté prijímanie, ale z pýchy. Je tam človek, ktorý staval katedrály? Je, lebo to robil z pýchy. Staval domy pre siroty? Áno, ale robil to z pýchy.

Dolu v pekle nenájdeš pokorného a hore v nebi nenájdeš pyšného. Dávaj si veľký pozor na pýchu!

Farár Marián Kuffa „Maturita z lásky“

Oddanosť Bohu je vzácne ovocie lásky: oddať sa úplne ako malé dieťa, ktoré bez bázne usína v otcovom náručí.

Nemať iný smer len ísť výš!

Nevedieť o nič vrúcnejšie prosiť, iba o to, aby sa v mojej duši dokonale vyplnila Božia vôľa.

Nenájsť odpočinok, iba v Božej vôli.

Takto chcem byť hračkou v Ježišových rukách a ponechať sa jeho rozmarom. Obetujem sa ti, Miláčik môj, aby sa na mne dokonale vyplnila tvoja svätá vôľa.

Nechajme ho, nech nám odníma a dáva, čo chce. Dokonalosť je v tom, že plníme jeho svätú vôľu a celkom sa mu oddáme.

Ó, Ježiš, ponechávam sa tvojím božským rozmarom a nechcem nič iné, nijaké radosti, iba získať tvoj úsmev.

Myšlienky Blahoslavennej sestry Zdenky

Aj staroba je krásna

Staroba je úsek života, ktorého sa mnohí bojíme. Naozaj, tento úsek života nemusí byť pre každého najľahším. Napriek tomu človek, ktorý naplno prežíva svoj život aj v tomto období, môže mať dni staroby požehnané a naplnené tichým šťastím. Jeden z dôvodov je mať dobrý pocit pri pohľade na svoj predchádzajúci život a vedomie, že život je plný. Veď ľudský život je neustálym pohybom sem a tam, plný vnútorného nepokoja. A preto nevieme v jednotlivých okamihoch naplno zhodnotiť jednotlivé životné situácie.

Spisovateľ Donald X. Burt v jednej zo svojich úvah hovorí, že byť starý - to akoby človek sedel na vysokom kopci a pozeral sa naspäť do údolia svojho života. Kým tam sedí, môže svoju spomienku upriamiť na hociktorú „záhradu radosti“ a navštevovať známe miesta a mnohých ľudí, ktorí s ním prežili určitý úsek života a ktorí už azda aj z tohto sveta odišli.

V takomto spätnom pohľade môže človek vidieť, ako sa priraduje každý úsek jeho minulosti do plnej mozaiky života. Veď keď naša minulosť bola ešte prítomnosťou, nevideli sme veľkú časť jej krásy. Sv. Augustín o tom hovorí: „Bol som ako človek, ktorý upriamuje svoju pozornosť na malý mozaikový kameň, a tak veľmi som bol ním zamestnaný, že som nemohol vnímať nádhernú krásu celku.“

Skúsenosť ľudí, ktorí prežili značnú časť svojho pozemského života, dosvedčujú, a mnohí to môžete potvrdiť, že v minulosti bol človek často zaujatý radosťou alebo častejšie utrpením malého úseku svojho života a celok akoby nemal pre neho zmysel. Bolo to iste aj preto, že mladý človek má primálo minulosti, aby rozumel svojej prítomnosti.

Spomínaný spisovateľ hovorí v tomto zmysle:

„V pamäti sa stanú všetky pekné zážitky a miesta, všetky vzácne udalosti a milí ľudia navždy súčasťou mojej bytosti, a preto si ich môžem v každom čase pozvať pred svoj zrak, sprítomniť si ich a maznať sa s nimi. V pamäti sa takto rozvíja do plnosti úzky malý svet môjho ja. Objímam takto celý svet môjho životného príbehu a z týchto spomienok letím do neskutočných svetov. Moje spomienky dodávajú materiál pre moju fantáziu.“

Niekedy sa zdá, najmä mladším, že ich starí rodičia sú azda poľutovaniahodní, keď vo svojich spomienkach ožívajú a spomínajú na iných, ktorí už odišli do večnosti. Nie je to však niekedy preto, že sú im azda bližší ako tí, ktorí žijú vedľa nich a svojou nevšímavosťou a neláskou sú im vzdialení?

Myslím, že ľuďom, ktorí prežívajú starobu v Božej prítomnosti, môžeme v mnohom aj závidieť. Pretože oni nemusia znášať len prítomnosť svojho života, ale cez hlboké zážitky a spomienky môžu prežívať aj krásu a dobro minulosti a byť uistení o tých hodnotách, ktoré im zo svojej štedrej ruky v budúcnosti ponúkne Boh.

Prajem si, aby sme sa tejto múdrosti života učili od našich starkých.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku